

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(167)

16. posiedzenie
Komisji Spraw Unii Europejskiej
w dniu 27 marca 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady UE w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2008) 094.
2. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomów emisji CO₂ pochodzących z lekkich pojazdów samochodowych – wraz z projektem stanowiska rządu w tej sprawie – sygnatura Komisji Europejskiej COM (2007) 856.
3. Wnioski nierozpatrywane – propozycje – sygnatury Komisji Europejskiej:
COM (2008) 073, COM (2008) 075, COM (2008) 081, COM (2008) 089,
COM (2008) 091, COM (2008) 099, COM (2008) 104, COM (2008) 105,
COM (2008) 107, COM (2008) 114, COM (2008) 116, COM (2008) 126,
COM (2008) 148.

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Edmund Wittbrodt)

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Otwieram posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Chciałbym powitać wszystkich senatorów, a przede wszystkim gości. Mamy dzisiaj wśród gości przedstawiciele Ministerstwa Środowiska: pana ministra Macieja Trzeciaka – witamy pana ministra – pana dyrektora Jacka Jaśkiewicza i panią inspektor Barbarę Rom. Mamy również przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. I tu chciałbym przywitać: panią minister Hannę Jahns, panią dyrektor Dorotę Bortnowską oraz pana Pawła Zducha, który jest specjalistą w Departamencie Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym.

Państwo macie porządek dzisiejszego posiedzenia. Przewiduje on cztery punkty merytoryczne i punkt piąty, który dotyczy propozycji prezydium, aby nie rozpatrywać pewnych wniosków, tak jak zwykle.

Czy są uwagi do tego porządku? Nie ma.

Ja mam tylko jedną uwagę. Jesteśmy związani z możliwościami czasowymi naszych gości, którzy mają uczestniczyć w posiedzeniu. Przede wszystkim dotyczy to punktu drugiego, przy rozpatrywaniu którego ma być obecny pan premier Waldemar Pawlak. Ale okazało się, że głosowania w Sejmie będą o 9.00 i dotrze on na nasze posiedzenie dziesięć, piętnaście minut później. Zatem dopuszczam możliwość zmiany kolejności rozpatrywania punktów. Pani minister, tutaj obecna, też jest związana czasowo z tym, co się dzieje w Sejmie.

Proszę państwa, jeżeli nie ma uwag co do punktów i kolejności ich rozpatrywania, ja bym proponował, żebyśmy w tej sytuacji przeszli do rozpatrywania punktu trzeciego, bo do tego jesteśmy gotowi, nie czwartego, dlatego że nie ma jeszcze senatora...

(Głos z sali: Jest.)

A, już jest. Dobrze.

To może wobec tego zaczniemy od punktu czwartego. Proszę bardzo, tak, bo pani minister prosiła... Ja przepraszam pana ministra.

Jest to wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji.

I tutaj bym poprosił panią minister o krótkie przedstawienie projektu tej decyzji.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego
Hanna Jahns:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panowie Senatorowie!

Bardzo mi miło, że mogę przedstawić państwu projekt stanowiska rządu do decyzji w sprawie mobilizacji Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji. Jak państwo wiecie, jest to już drugi wniosek, w zeszłym roku mieliśmy podobny, który dotyczył Finlandii i Niemiec, a w tym roku mamy wniosek –przynajmniej na razie – dotyczący Malty i Portugalii.

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji został utworzony w celu udzielania dodatkowego wsparcia pracownikom, którzy zostają zwolnieni w wyniku głębokich zmian w strukturze światowego handlu. Chodzi głównie o to, żeby pomóc tym pracownikom wejść ponownie na rynek pracy. I zgodnie z rozporządzeniem przyjętym w maju 2006 r. przez Parlament i Radę pracownicy objęci rozporządzeniem mogą dostać dodatkowe świadczenia, które koncentrują się przede wszystkim na szkoleniach, przekwalifikowaniu zawodowym po to właśnie, żeby na tym rynku pracy móc jeszcze dalej funkcjonować.

Projekt decyzji, który dzisiaj przedstawiam, dotyczy, jak już wspomniałam, Malty i Portugalii. Jeśli chodzi o Malte, to tutaj mamy sytuację, która dotyczy bardzo małego rynku pracy i sektora tekstylnego. Panowie senatorowie mają dokładne informacje, jaka jest skala problemu na Malcie i jaki procent rynku pracy jest zagrożony. Wkład, który postuluje się w decyzji, to jest kwota 680 tysięcy euro. Jeśli chodzi o Portugalię, to tutaj mamy prawie tysiąc pięciuset pięćdziesięciu bezrobotnych, ludzi, którzy zostali zwolnieni w wyniku problemów w sektorze samochodowym...

(Głos z sali: Pojazdów silnikowych.)

...a dokładnie pojazdów silnikowych. I tutaj wsparcie, które proponuje się w decyzji, w formie świadczeń obejmuje prawie 5 milionów euro, z czego wkład z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji wynosi 2,4 miliona euro.

Jeśli chodzi o skutki dla Polski, to jest to jedynie skutek finansowy. Przypomnę, że środki funduszu, które są do dyspozycji państw członkowskich na takie sytuacje, wynoszą 500 milionów euro rocznie. I w tej chwili – jeśli oczywiście poprzemy tę decyzję Parlamentu i Rady, która będzie przyjęta kwalifikowaną większością głosów – zostanie jeszcze sporo środków do wykorzystania dla pozostałych państw członkowskich, w tym także dla Polski. My musimy jednak zobowiązać się do zwiększenia naszego wkładu do budżetu, chodzi tu o 80 tysięcy euro, solidarnie, bo każde państwo członkowskie taką składkę wnosi. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Poproszę pana senatora Piotra Głowskiego o uwagi, pytania do tego projektu.

Senator Piotr Głowski:

Chciałbym zwrócić państwa uwagę na dwa aspekty.

Pierwszy to taki, że ten fundusz już w czasie tworzenia dwa lata temu budził kontrowersje, bo tak naprawdę w dużej mierze służy starym państwom członkowskim, które mają bardzo ograniczony dostęp do funduszy strukturalnych. Oczywiście jego kwota jest na tyle niewielka, że należałoby stwierdzić, że nie powinno się być zbyt łakomym i również tym starym państwom coś dać. Jednak możliwości korzystania z jego

środków są bardzo ograniczone. Myślę, że z punktu widzenia Polski, wielokrotnie karconej za pomoc państwa w restrukturyzacji przedsiębiorstw, która u nas się odbywała w ostatnich latach, należałoby zadać podstawowe pytanie: czy my w ogóle będziemy mieli szansę skorzystać z tych środków i czy rząd przewiduje takie działania związane z wykorzystaniem tych pieniędzy?

Druga sprawa. Podstawowy warunek, który należy spełnić, czyli tysiąc pracowników zwolnionych w okresie czterech miesięcy, jest dosyć trudny do spełnienia. Malta wykorzystuje swoje położenie geograficzne i występuje o to w sytuacji, gdy jest to bodajże sześćset siedemdziesiąt pięć osób, korzystając z klauzuli, która jest wytrychem na wszystko. Bo w przypadku niewielkich rynków pracy, na których zwolnienia będą miały poważny wpływ na zatrudnienie i lokalną gospodarkę, nie musi to być tysiąc osób, to znaczy, że może być każda inna liczba.

W związku z tym mam pytanie: czy nie byłoby możliwości, żeby również polskie firmy mogły z tego skorzystać? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne pytania czy uwagi?

Mam pytanie. Czy tę liczbę zwolnionych pracowników liczy się w skali kraju czy można liczyć w skali regionu?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Hanna Jahns: W skali kraju.*)

Bo to może być nieporównywalne dla różnych krajów i...

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego
Hanna Jahns:**

Tak. Absolutnie zgadzam się z panem senatorem, że fundusz ten wzbudzał kontrowersje przy negocjacjach porozumienia międzyinstytucjonalnego i perspektywy finansowej i rzeczywiście było tak, że to był taki deal: coś za coś. Stworzono nam pewne ułatwienia, jeśli chodzi o wdrażanie środków z Unii Europejskiej, i dostaliśmy więcej pieniędzy z funduszy strukturalnych. Państwa, które traciły te środki z tego względu, że ich wzrost i rozwój gospodarczy powodowały, że się nie kwalifikowały się do tego, musiały dostać coś w zamian. I to jest prawda, że ten fundusz wzbudzał kontrowersje.

My jesteśmy świadomi, że skala możliwości korzystania z tego funduszu jest ograniczona, ponieważ my, jeśli przyjrzymy się sektorom, które mogłyby ewentualnie być beneficjentami, już takich problemów generalnie nie mamy. Europejski Fundusz Społeczny, który u nas właściwie jest podstawowym funduszem, wspiera rynek pracy, nie tylko go aktywizuje, ale też wspiera przekwalifikowania, to jest on naszym podstawowym instrumentem, który działa już pewien czas. I zanim powstał Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, to główne problemy, które wynikały z restrukturyzacji takich sektorów, jak na przykład sektor tekstylny na Malcie, zostały rozwiązane i wsparcie zostało udzielone.

Ja w tej chwili oczywiście nie mogę powiedzieć, że mamy na myśli konkretny sektor, który chcielibyśmy wspierać, bo to jest trochę demotywujące. Ale rzeczywiście trzeba podchodzić do tego w ten sposób: jest to fundusz, do którego solidarnie

wszyscy wkładamy i z którego solidarnie wszyscy możemy wyjąć. Jeśli sytuacja będzie taka jak przedstawione i będziemy do tego się kwalifikować, to na pewno strona polska wystąpi o dodatkowe wsparcie. Podobnie jak korzystamy z innych programów wspólnotowych... Państwo dobrze wiecie, że programy wspólnotowe – na przykład, nie wiem, siódmy program ramowy jako pierwszy przychodzi mi do głowy – właśnie polegają na tym, że trzeba włożyć do kasy, żeby potem móc z niej wyjąć, i trzeba złożyć projekt.

My jesteśmy oczywiście świadomi, że taka szansa istnieje i jak najbardziej zakładamy możliwość wykorzystania tych środków, ale nie chcemy demotywować jednak sektorów, które w większości przypadków mają duże możliwości, żeby samodzielnie rozwiązywać problemy związane z restrukturyzacją i zmianami na rynku pracy.

Z drugiej strony trudno w tej chwili wyobrazić sobie... To jest ściśle związane z problemami strukturalnymi w handlu światowym i oczywiście to też jest troszeczkę taki wytrych. Ale patrząc na to od tej strony, trudno, przynajmniej w tej chwili, znaleźć w Polsce sektor, który miałby trudności związane właśnie z globalnymi problemami w handlu światowym. Ja mogłabym wymienić kilka sektorów, które mają problemy generalnie z handlem. Na przykład, jeśli chodzi o sektor mięsny czy sektor rolno-spożywczy, to kiedyś mieliśmy problemy z naszymi partnerami ze Wschodu, ale myślę, że obecnie sytuacja jest na takim etapie, że raczej nie są sygnalizowane żadne wyjątkowe okoliczności.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Chciałbym zapytać panią minister, czy te środki powinny być przeznaczane na odtwarzanie miejsc pracy, czy to jest taka prosta pomoc typu: macie pieniądze, bo u was pojawiło się zwiększone bezrobocie.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego
Hanna Jahns:**

Nie. To jest tak, że pomoc musi być skoordynowana przede wszystkim z działaniami, które państwo już prowadzi. I to, że Ministerstwo Rozwoju Regionalnego odpowiada za fundusz czy monitoruje te sprawy, jest związane z tym, że ministerstwo odpowiada też za wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego. I jest to zalecenie Komisji, żeby środki dostępne dla bezrobotnych czy dla ludzi, którzy muszą się przekwalifikować z takich czy innych względów, były w pewien sposób skoordynowane. Głównym zadaniem jest przekwalifikowanie pracowników, czyli celem nie jest utrzymanie miejsc pracy, tylko jest stworzenie nowych miejsc pracy.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Mogę przytoczyć to, co jest w rozporządzeniu: pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo...

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

To już mi wystarczy...

Proszę bardzo, pan senator Głowski.

Senator Piotr Głowski:

Chciałbym uzupełnić, że jednym z takich ciekawych działań może być pokrycie części wydatków związanych z przeprowadzką i poszukiwaniem pracy w innym kraju. Może akurat w przypadku Polski, przy tak dużej migracji, byłoby to cenne.

Ja, konkludując, wnoszę o poparcie wniosku rządu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są inne propozycje? Nie ma.

Wobec tego przyjmujemy bez głosowania propozycję, aby komisja pozytywnie zaopiniowała projekt decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji.

Dziękuję bardzo, Pani Minister. Dziękuję państwu za udział w posiedzeniu komisji.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Hanna Jahns: Dziękujemy...)

Proszę państwa, przechodzimy do punktu trzeciego. Jest to propozycja dotycząca rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomu emisji CO₂ pochodzących z lekkich pojazdów samochodowych.

Rozpatrujemy to, tak jak poprzedni punkt, w trybie art. 6. Resortem wiodącym jest Ministerstwo Środowiska.

Proszę bardzo pana ministra o krótkie przedstawienie projektu rozporządzenia.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Maciej Trzeciak:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Również będę starał się mówić szybko i skrótowo, ponieważ czeka nas za chwilę posiedzenie komisji sejmowej.

Celem przedstawionej propozycji jest zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego samochodów osobowych tak, żeby ustanowić zharmonizowane zasady w celu ograniczenia średniego poziomu emisji CO₂ dla samochodów osobowych we Wspólnocie do 130 g CO₂ na 1 km do 2012 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej popiera generalnie cel projektu rozporządzenia określającego normę emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomu emisji CO₂. Co do tego jesteśmy zdecydowani i wcześniej wszystkie działania Komisji rząd polski popierał, aby wszelkimi sposobami przyczynić się do obniżenia emisji CO₂.

Zdaniem rządu Rzeczypospolitej Polskiej są jednak pewne wątpliwości i pewne obawy, że projekt ten może doprowadzić do zmniejszenia dostępności cenowej nowych samochodów osobowych na naszym rynku, a przez to również do przedłużenia okresu użytkowania samochodów o wyższej emisji CO₂. Skutek może być więc po pewnym czasie odwrotny.

Dlatego uważamy, że nasze działania dotyczące poparcia stanowiska Wspólnoty muszą być zrównoważone, aby nie pogorszyć dostępności cenowej nowych samochodów. Docelowy poziom emisji CO₂ dla nowych samochodów powinien być uzależniony od ich masy, powinien być również uwzględniony poziom konkurencyjności i powinno to być wyważone ekonomicznie.

Zatem popieramy zaproponowany cel, czyli redukcję emisji CO₂ przy zintegrowanym podejściu i zgodnie z postępem technologicznym, ale powinniśmy dążyć również do tego, aby były inne zachęty podatkowe, żeby wzrosła świadomość kierujących w tej sprawie oraz żeby nastąpiła poprawa infrastruktury drogowej i stosowane były biopaliwa.

Uzasadnienie naszego stanowiska. Uważa się, że w odniesieniu do samochodów osobowych emisja CO₂ stanowi około 12% ogólnej emisji ze wszystkich źródeł. Transport drogowy jest drugim sektorem pod względem wielkości emitującym gazy cieplarniane w Unii Europejskiej.

Należy również wspomnieć, że ograniczenie emisji CO₂ z samochodów przyczyni się do zdecydowanej walki ze zmianami klimatycznymi i może również ograniczyć uzależnienie Unii Europejskiej od importowanego paliwa.

Ważne jest także to, że przedstawiony przez Komisję projekt wprowadza również propozycje sankcji, czyli wprowadza wysokie kary za niespełnienie określonych wymagań, i jest to wysoki stopień restrykcyjności. Może to nie tylko pogarszać konkurencyjność, ale godzić w poczucie sprawiedliwości społecznej obywateli.

Uważamy, że powinniśmy również optować za pewnymi okresami przejściowymi i że regulacja powinna obowiązywać od roku 2015, tak aby przesunąć w czasie jej wprowadzenie i dać czas producentom oraz społeczeństwu na dostosowanie się do tych zastrzonych norm.

Nasze wątpliwości budzą również zawarte w projekcie propozycje odprowadzania do budżetu Unii Europejskiej opłat wnoszonych przez producentów tytułem przekroczenia dopuszczalnej emisji CO₂. Wydaje się, że celowe byłoby, aby te opłaty były odprowadzane do budżetów krajowych z przeznaczeniem na finansowanie lokalnych przedsięwzięć proekologicznych na rynku motoryzacyjnym.

Jakie będą nasze obowiązki i jaka jest ocena skutków prawnych? Będziemy mieli obowiązek corocznego raportowania do Komisji Europejskiej danych o nowych samochodach rejestrowanych w naszym kraju. Wymaga to rozszerzenia katalogu danych zbieranych w Polsce w bazie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Powinno się także wprowadzić zmiany do ustawy – Prawo o ruchu drogowym i do rozporządzenia ministra infrastruktury.

Jeśli chodzi o analizę skutków społecznych, to może wydłużyć się okres utrzymania samochodów starszych oraz pogorszyć się dostępność nowych samochodów.

Jeśli chodzi o skutki gospodarcze, to oczywiście jest to wzrost cen samochodów na rynku wspólnotowym oraz zmniejszenie popytu na samochody nowe.

Ocena skutków finansowych: na tym etapie nie jesteśmy w stanie przewidzieć skutków finansowych bezpośrednio dla naszego budżetu.

Myślę, że tyle pokrótce o naszym stanowisku.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Ja poproszę pana senatora Tadeusza Gruszkę o uwagi do tego projektu.

Senator Tadeusz Gruszka:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ta propozycja rozporządzenia Parlamentu Europejskiego wpisuje się jakby w pakiet energetyczno-klimatyczny, który mieliśmy okazję omawiać na ostatnim posiedzeniu naszej komisji. Pan minister skrótowo, ale w zasadzie bardzo dokładnie, omówił wszystkie elementy tego rozporządzenia.

Niemniej jednak chciałbym jeszcze dodać, że była mowa o ograniczeniu do 130 g emisji CO₂ na 1 km. To jest ograniczenie, które ma być osiągnięte poprzez zmianę konstrukcji silnika. Pozostałe 10 g, czyli 120 g, które mamy osiągnąć w 2012 r., zostanie uzyskane poprzez zmianę konstrukcji lub zastosowanie biopaliw.

Do rozporządzenia miałbym następujące uwagi.

Pierwsza: niespójność w nazewnictwie, którą widać w tytułach. Jeżeli zwrócimy uwagę na materiał źródłowy, jakim jest wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, to mamy w końcowej części zapis: „CO₂ pochodzących z samochodów dostawczych”. W naszych materiałach pojawia się określenie „z lekkich pojazdów samochodowych”, a w innym miejscu mamy „M1”. Zatem tutaj mamy niespójność, którą należałoby uściślić, gdyż w tym rozporządzeniu nie ma innego określenia niż „samochody osobowe”, nie mówi się, że to jest samochód lekki dostawczy czy pojazd samochodowy lekki.

Druga uwaga. Jeżeli stanowisko ma być określone w projekcie stanowiska rządu, to prosiłbym, aby tak ważnej kwestii, jaką jest zapis: „Polska stoi na stanowisku, aby regulacja obowiązywała od roku 2015”, nie umieszczać w uzasadnieniu stanowiska, tylko dodać pkt 2: „Stanowisko rządu”. I prosiłbym o przeniesienie tego, bo to jest bardzo istotne dla naszej gospodarki z powodów, o których pan minister powiedział.

Na zakończenie proszę, aby komisja przyjęła stanowisko rządu, z uwagami, które przedstawiłem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo za te uwagi.

Czy są jakieś inne pytania czy uwagi do tego projektu?

(Senator Zdzisław Pupa: Ja mam pytanie.)

Proszę bardzo, pan przewodniczący Pupa.

Senator Zdzisław Pupa:

Chciałbym zapytać pana ministra, w jaki sposób ma nastąpić to ograniczenie emisji dwutlenku węgla. Wiadomo, że przy spalaniu jest to praktycznie efekt reakcji chemicznej. I pytanie: czy to będzie lepsza konstrukcja silnika, czy to będzie praktycznie... Jak ograniczyć tę emisję CO₂? Czy to będą w praktyce jakieś specjalne katalizatory, które będą wyłapywać dwutlenek węgla? Czy to będą prace zmierzające w tym kierunku, aby było większe zastosowanie na przykład biopaliw? Ale biopaliwa też nie będą ograniczały emisji dwutlenku węgla, wiadomo, że jeżeli to będą biopaliwa, to zostanie on wtedy w atmosferze.

(Przewodniczący Edmund Wittbrodt: I mniejsze zużycie paliwa.)

Czy to będzie mniejsze zużycie paliwa? Prosiłbym o informację, bo nie bardzo mogę sobie wyobrazić, w jaki sposób chcemy podjąć ten wysiłek, bardzo zasadny, żeby ta emisja dwutlenku węgla była mniejsza. Czy pan minister mógłby mi tę sprawę wyjaśnić? Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Maciej Trzeciak:**

Jestem przedstawicielem Ministerstwa Środowiska, więc tak dokładnie w technologii się nie wgłębiałem. Dwa działania, które mają być głównymi wyznacznikami, to po pierwsze, zobowiązanie producentów silników do poprawienia efektywności spalania, czyli silnik ma zostać unowocześniony, a po drugie, później ma powstać cały system katalizatorów i system ograniczenia emisji gazów wydzielanych w wyniku spalania. Tyle mogę powiedzieć na tym etapie.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.
Czy są jeszcze inne pytania?

Bo ja rozumiem, że propozycja jest taka, aby komisja pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia z tymi uwagami, które – tak rozumiem – pan senator zgłosił, czyli przyjmujemy to, co wniósł rząd...

(Senator Grzegorz Wojciechowski: Jeszcze jedno pytanie.)

Dobrze, ja tylko dokończę.

Rząd wnosi o to, żeby opóźnić wejście w życie regulacji i żeby środki, które by pochodziły z nakładanych kar, zostawały w kraju, a nie służyły niewiadomym celom.

Proszę bardzo, pan senator Wojciechowski.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Ja mam tylko krótkie pytanie. Czy przewidywana jest też zmiana w technologii produkcji paliw? Chodzi mi o to, czy paliwa, które zawierają mniej węgla, a więcej, powiedzmy, wodoru, będą wchodzić w grę, aby zmniejszyć tę emisję. Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Maciej Trzeciak:**

To jest tylko w zakresie tych 10 g, o których pan senator mówił. W zasadzie chodzi o to, żeby producentów zobowiązać do tworzenia konstrukcji o lepszej efektywności przy założeniu tych samych... generalnie do 120 g...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne pytania czy uwagi?

Jeśli nie ma, to proponuję, żeby przyjąć propozycję pana senatora Tadeusza Gruszki, aby komisja pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji CO₂. Jednocześnie przyjmujemy i zgłaszamy te uwagi, które były przedstawione przez pana senatora. I rozumiem, że to, co rząd zgłasza, również przyjmujemy, popieramy te uwagi.

Czy są inne propozycje? Nie ma.

Wobec tego przyjmujemy to i zamykam ten punkt.

Dziękuję bardzo panu ministrowi i panu dyrektorowi za udział w posiedzeniu komisji.

Proszę państwa, ja bym chciał przywitać na posiedzeniu naszej komisji panią minister Sidonię Jędrzejewską z UKIE, której towarzyszą dwie osoby: pani Izabela Floriańczyk i pani Marta Babicz. Mamy też gościa z Ministerstwa Gospodarki, pana dyrektora Krzysztofa Januszka.

I teraz mamy pewien problem, dlatego że powinniśmy przejść do pozostałych punktów. Przy omawianiu punktu drugiego musi być obecny pan minister, członek rządu. Pan premier powiedział, że będzie po głosowaniach w Sejmie, a więc najprawdopodobniej piętnaście po dziewiątej. A jeśli chodzi o punkt pierwszy: informacja rządu o posiedzeniu Rady, które odbyło się 13–14 marca 2008 r., to nie ma przedstawiciela MSZ.

Ja może zapytam panią Lidkę: czy możemy ten punkt przenieść na kolejne posiedzenie Senatu?

(Starszy Sekretarz Komisji Spraw Unii Europejskiej Lidia Spyrko vel Śmietanko: To jest już tylko informacja rządu, więc w każdym momencie można to rozpatrzyć.)

Dobrze. Trzeba by to wyjaśnić, ale nie ma nikogo z MSZ, czyli przeniesiemy to na kolejne posiedzenie komisji.

Może od razu, zanim ogłoszę krótką przerwę, przejdę do punktu piątego, bo to jest tylko informacja, że prezydium proponuje, aby wnioskami nierozpatrywanymi były te, które dotyczą spraw zawartych w dokumentach, rozpatrywanych w trybie art. 6 ust 1, oznaczonych COM 2008 i numerami 73, 81, 89, 91, 99, 104, 105, 107, 116 i 126 oraz rozpatrywanych w trybie art. 6 ust. 4, oznaczonych COM 2008 numerami 75, 114 i 148. To są propozycje komisji. Gdyby były inne, to wrócimy do tych spraw, a państwo do tego opisu, czego dotyczą punkty, możecie dotrzeć.

A teraz, w oczekiwaniu na wizytę pana premiera Pawlaka, ogłoszę przerwę do godziny 9.15. Dziękuję bardzo.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Nie wiemy, o której skończy się w Sejmie dyskusja z panem premierem Pawlakiem, czyli nie wiemy, kiedy pan premier będzie mógł przyjść...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zatem proponuję przełożenie tego punktu na kolejne spotkanie.

Zamykam posiedzenie komisji. Dziękuję.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Taki jest plan, chyba żeby się coś zmieniło, bo wiemy, że w Sejmie też mówi się o traktacie i nawet o tym, że w przyszłym tygodniu we wtorek miałyby być głosowanie.

(Głos z sali: Ale to tylko takie gdybanie.)

Zobaczmy. W każdym razie planujemy posiedzenie dziewiątego.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 42)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851